

మహామ్మదు - వివాహ స మ స్య

“ హరి ”

౧

ఎడారిప్రక్కనున్న జమ్ముతో నేయబడ్డ ఆ చిన్న పల్లకుటీ రాంగణమున జమ్ముచాపమీద, దేన్నో ఆలోచించుతున్నట్లుగా చేతిలోవున్న చిన్న కర్రముక్కను ఇటూఅటూ త్రిష్టమ జడలు బారిన రాగివెంట్రుకలతో, మాసినడ్డగముతో మొలకుమాత్రము ఒక కాపీనము ధరించి ఆసీనుడైయున్నాడు మహామ్మదు. ఇంతలో ఖడీజా (మహామ్మదు ప్రథమభార్య) వచ్చి, “మన ఆబూతా లే బుకు పొయ్యే ప్రాణము వచ్చే ప్రాణమానట కవురొచ్చిందండీ.

మ:-ఆ! వాస్తవమేనా? ఆల్లాహ్ అక్కర్.

ఖ:-ఆ: ఔనండి. అదిగో రహిమ్ వచ్చి చెప్పాడు.

మ:-ఖడీజా పోదాము, పద- మన ఆబూతా లేబు దద్దరకు.

ఖ:-నాకూ కొంత సుస్తీగానేవుంది. అయినను మనల నర్ధం చేసుకుని నకలము త్యజించి వచ్చిన తమ శిష్యుడుకా మన ఆబూతా లేబు.

(ఖడీజా మహామ్మదులు వెళ్ళేరు. మహామ్మదు పరిచర్య చేయగల్గినంత చేసేడు. విధి మారడగదా! ఆబూతా లేబు మరణించి చెను. మహామ్మదు, బోరమని గొంతెత్తి యేడ్చేడు.)

౨

[మడిభుజములా తోడుగానుండే శిష్యుడు మరణించిన తర్వాత మహామ్మదు చింతాక్రాంతుడై మరీమరి శిష్యులాపనముతోనే కాలంగడుపుతూ ఈశ్వర ధ్యానాన్ని గూడ మరిచేవాడని చెప్పవచ్చు; అంటే ధ్యానములో గూడ శిష్యుని గూర్చియే భక్తుడగు మహామ్మదు విలపింతుచున్నాడని రోజులు గడవక మానవుగదా. విదుగోజులు గడి కాయి. రోజుకు రోజుకు మరికొంత హెచ్చయ్యేది మహామ్మదుకు దుఃఖము. ఏదో రోజున (జమ్ము చాపమీద మోచేతి నాని, తలను పాణితలముపైనుంచి ప్రక్కకుపరుండి దీర్ఘంగా దేనిగురించో యోచిస్తున్నాడు]

శిష్యుడు:- (వచ్చి, కేటామోడ్చి నిలువబడి) గురూ ఆబోక్ మాతా బులాతీ హై (తమర్ని అమ్మ గారు పిలుస్తున్నార)

మ:-ఆ! ఖ్యా (తొందరతోలేచి, పక్కతిరిగిన కట్టుబట్ట ముందుకు సరుదుకుని, చాప నొక మూల భద్రపరిచి, చెవులుమీదకు వచ్చిన కురులను వెనుకకు సర్దుకుంటూ) వస్తున్నా. (అంటూ లోనికేగను)

చాపపైపరుంది ఖడీజా. మహామ్మదు రాకకై చూచుచున్న ఖడీజామోము, మహామ్మదుయెడల ఖడీజానుండే ప్రేమను వెల్లడించింది. మహామ్మదునుచూచి చిరునవ్వునవ్వి కరాలుమోడ్చి పెదవులు నాలుకతో తడిపి దేనినో చెప్ప సూచనగా పైకి క్రిందికి ఆడించి “కె...ల...వు” అంది ఖడీజా. కన్నీటిచుక్కలు రెండు రెండు కొలమల చివల్లకు వచ్చి ఖడీజా చెప్పదలచిన చివర సందేశాన్ని వెలిబుచ్చినట్లునిపించాయి మహామ్మదుకు.

‘అవ్యాజమైన, నా యనురాగము మీ యెడల చూపుటకు తమ, ఏకేశ్వర విశ్వాసము, సత్యాన్వేషణము, ప్రవర్తనమే కాకణములు...నాధనము, జీవితము మిమ్ము భర్తగాచేకొంటాయే సద్వినియోగపడి ధన్యమైనది’ అనే ఆచివరకు రెండువేడి కన్నీటిబొట్టులు పల్కివుంటాయ్ ఖడీజా’ అంటూ మహామ్మదు ఆమెదండపై చేయి వేసి మెదిసిచూచి, ఋగ్దపై నాలుగువ్రేళ్లు తిరుగవైచి చూచేటప్పటికి వేడి చివ్వులు కనబడలే చల్లగా మారిపోయింది ప్రేమమయి శరీరం. మహాభక్తుడై నటువంటినాదూ, జనాళికి ప్రతికూలంగా సత్యభేరిని మ్రోగించుతూ ఏకేశ్వరత్వాన్ని స్థాపింప సాధించిన మహాభక్త వీరా గ్రేసరుడగు మహామ్మదు తన భార్య మరణముచూచి స్థంభించి పొయ్యేడు. ఒకక్షణకాలం పోటుపాట్లు, పొలిమేరలు లేని మధుర గాన సంధాయకమగు దాంపత్యానురాగాన్ని తానెల్లా అనుభవించాడో తరంగాలుపై తరంగాలుగా అతని స్ఫురణనువచ్చాయి. (తలపంకించుతూ ఖడీజా శవమున్న చాపపై చదికిలబడి ఖడీజా గుణాల్ని తలపోసుకుంటూంటే దానికి తోడుప్రియ శిష్యునిమరణము ఊహకు తగిలింది. దుఃఖము మరింత పొంగిపూర్ణింది. లేచి మరొక గదిలోకి వెళ్ళేడు. తలుపు వేసుకుని కొంతసేపటికి వచ్చి, చక్కబెట్టించాడు.)

3

తమకు దుఃఖ మెంత వున్నప్పటికి పరుల సుఖాన్నికోకే గుణము మహాత్ములసామ్మ గనుక-మహామ్మదు తన దుఃఖాన్ని దిగ

మ్రొంగుకొని ఏకీశ్వరత్వాన్ని విరవిగాబోధించడం ప్రారంభించేడు. పూర్వములాగ ప్రతికూలంగా లెక్కలే నన్ని కష్టాలువచ్చాయి. మహా మృదు నాలుగోడ్లు కలిసేవద్ద, ఎదిమంది కూచునేచోట ముఖాన్నుండి తేజము వెలువడుతూవుంటే, నది ప్రవహించుతున్నట్లుగా క్రొత్తక్రొత్త విషయాలు చెపుతూవుండేవాడు. క్రొత్తకు మనుష్యు లాకర్షింపబడు చుండేవారు. ఆ యన బోధించుచుంటే “తిండికిలేక మనము చస్తూంటే వీడిగొడవ వీడిదిరా” అని కొందరు, “చలిచేత చస్తూంటే మైనిండ కొంచము బట్టలేదు గాని వీడిదేదోబోధరా” అని మరికొం దరు. “దినమెల్లా ఖరూరపులోటల్లో వల్లించి పనిచేస్తూ త్షణకాలం కాలించాచుకోడాని కెళ్లినే యజమాని కేకలు వేస్తూ మండిపడి పోతాడుగదా- వీడు రోజు కేడుసార్లు తొమ్మిదిసార్లు ప్రార్థించ మంటాడు. వీడికి పనా! పాటా!” అని మరికొందరు; ఇల్లారకర కాలగ వారివారి కష్టాల కనుగుణ్యంగా వినుక్కుంటూ పొయ్యేవారు. కొంతమంది ‘దేము డెల్లాగుంటాడని, దేముణ్ణి ప్రార్థిస్తే సృష్టిగతి మారుతుందాని, ప్రార్థనలు పడిపడి ఆయనకు వినబడేలా పైకి అఅవక పోతే సృష్టి నాశనము చేస్తాడా’ అంటూ రకరకాలుగా ప్రశ్నించే వారు. మరి కొంతమంది మాత్రము దేవుడు గుణగణాల్ని చెపుతూ వుంటే నాలుక కరుచుకొంటూ, తలబాపుతూ, ప్రక్కనే పోతు లతో చెప్పతూ, చేసినతప్పులు జ్ఞాపకంగా తపిస్తూ కన్నీళ్లువస్తుంటే మైబట్టలతో తుడుచుకుంటూ తీక్షణమైన సూర్యకిరణాలు మండి పోతూ ప్రసరిస్తున్నా, వినుగూ విరామములు లేకుండ మహామృదు నట్లే చూచేవారు. మెట్టుకు చాలామంది మాత్రం శ్రద్ధగావుంటూ తడవతడవకు కొంతమంది మహామృదు గుంపులో కలిసిపొయ్యేవారు.

౪

[౩క పొరుడు మరొకపూజారి ఖరూరము తయారుచేసే ఆ ఘోక్తరీకి కొంత దూరముగా నిలబడి]

పా:-మహామృదు భక్తుడుగదా ప్రథమభార్య పోయింది ఏమి చేస్తాడో!

పూ:-మహాభక్తుడు. ఆయనకేగావాలి. అల్లా నామం, జపిస్తూ కూర్చుంటాడు. అదే ఆయనకు సర్వస్వమున్నూ.

పా:-ఆ (ఉదేకంతో) ప్రథమభార్యపోతే అట్లే కూచుంటాడని అనుకోవడం ప్రపంచజ్ఞానం తక్కువైన భక్తుడవనీ, సామ్రాట్ట వనీ, గాజ్యాంగవేత్తవనీ శ్రీలలిమయం వచ్చినప్పుడు కాస్త తలనొడ్డి తదనుగుణంగా ప్రవర్తిస్తాడు. “జ్యాన్ ది బాప్తిను” రోమను చక్రాధిపత్యము వహించిన ఆంటోని, పీరుడైన నేప్పను శ్రీలకారణంగానే నాశనమయ్యారు. మహామృదు

మాత్రం ఊరుకుంటాడా? శ్రీ ఎవరై నాచిక్కితే ఏదో యెత్తువేసి మళ్ళి పెళ్ళిచేసుకుంటాడు.

పూ:-ఉదేకంతో చెప్పిన వుపన్యాసాలు ఉపసేనలాటివి. నువ్వు చెప్పింది సాధారణ ప్రపంచానికి వాస్తవమే. స్థూలంగా చూస్తే నీదృష్టికూడా మారుతోంది. ఆయన పెండ్లి గనక నిజంగా చేసుకుంటే అదొక ఆదర్శ ప్రాయమవుతుంది. దానికి తగిన కారణాలుంటాయి. పైవాళ్ళకుకూడా తగిన కారణాలు లేకపోవు. అల్లాగే ప్రపంచములో తప్పులు అని సంఘముచేత పరిగణింపబడు కొన్ని పనులకు తప్పని సరియైన కొన్ని కారణాలుంటాయి. ఫలితాలుకూడా వుంటాయి. అవి చెయ్యకపోతే వ్యక్తులూ వ్యక్తులూ నాశనమవడమే కాకుండా కుటుంబానికి కుటుంబానికి, సంఘానికి సంఘానికి ద్వేషాలు ప్రబలుతాయి, ఒకరియెడల మరియొకరుకు ప్రేమానురాగ విశ్వాసాలుండవు.

ఇంతకూ తన్నుగాక, తతిమ్మవారిని విమర్శించుకోవడం సుభవంటారుకదూ. కాని నామతములో సత్యమాడ్డం సుభవంటారుకదూ కాని నామతములో సత్యమాడ్డంకంటే అసత్యమాడ్డం ఎంతకష్టమో, తన్ను విమర్శించుకోవడం కంటే యితరులను విమర్శించుకోవడమంత కష్టం. అనుభవంమీద తేలవలసిన విషయమిది ప్రపంచాన్ని ఏరకము సులూచనాలతో చూస్తే ఆరకంగా కనబడతాయన్న మాట నీబద్ధనవలసి వస్తోంది అంటూ ఓ వుపన్యాసాన్ని కురిపించాడు (ఎన్ని వుపన్యాసాలు కురిపించినా కుక్షింభరత్నమంటూ వుంది కదూ? దానికని వాళ్ళ త్రోవను వాళ్లు పోయారు.)

[అందుకనే కామోను మహాసామ్రాట్టు ఎడ్వర్డు ది ఎయిల్ శ్రీకారణంగా రాజ్యాన్నిత్యజించాడు. రాజ్యాంగవేత్తయగు మన నెహ్రూకు రెండవపెళ్లంటూ హుబుక్కు బయల్దేరింది. ఆయన వడేటియని గట్టిగా చెబుతోన్నా. ఇల్లాగే వుంటుంది కలికాలం]

౫

ఆమె నిరుపేద. దానికితోడు తల్లిదండ్రీకూడా లేని అనాధ. అంత అన్యాయంగా చూచువారు కాకపోయిన కాస్త గంజిపోసే బంధువులైనా లేరు. కాని కాస్త ప్రపంచజ్ఞానం అంటావుంది ఆవిడకు. మహామృదు బోధన లాలించి మహామృదును చేస్తట్టాలనే ఆశా ప్రపంచాన్ని వాసంచేసేది, ప్రతికక్షుల భీకరత్వానికి లొంగి పోనట్టి మహామృదు. ఆమె నిరాదరత్వాన్ని చూచి విచారం చేసు కున్నాడు. జగత్పతియగు సర్వేశ్వరుడుండ, అనాధులులేరని బోధించాడు. ఆమె వేదరికాన్ని రూపుమాపాడు. కొంతకాలం గడి

చింది. మహమ్మదు మహమ్మదులాగే వున్నాడు ఎలా మారిపోతాడు తాళం వేద్దామని ప్రపంచము చూస్తున్నాడు. అడ్డంగా మాడిందిలోకం!

న్నే హీతుడు, అనుచరుడునైన ఒక శిష్యునిపై ప్రేమ వీడ జాలక అటు చేసినచో తన గౌరవచారానికి గోడలు అడ్డిస్తాయని కాబోలు మూడోపెండ్లి కూడా చేసుకొన్నాడు జితేంద్రియ దగు మహమ్మదు. జితేంద్రియడంటే ప్రపంచము నమ్ముతుందా! జితేంద్రియత యంటే ప్రపంచపుటూహ ఏమిటో!

మహమ్మదు ఏచోటమూగినా, వారి, గుసగుసలు మహమ్మదు పెండ్లిగురించే నాలుగోజులున్నూ. "మాట్లనుకుంటున్నావా! పెండ్లి అంటే ఏమిటనుకొంటున్నావు ఎవడైనా అంటే" అని కొందరు, "మమకారంచేత కాదురా మహమ్మదు పెండ్లిచేసికొంటు పాపమా దిడ అనాధ-కురూపి ఆమె నిరుపేదరికం పోగొట్టుడాన్ని పెండ్లిచేసి కొని వుంటాడని కొందరు, (పెండ్లిచేసికొంటుండా ఓకామెను ఇంట్లో పెట్టి పోషింతున్నా, ప్రపంచం ఏమనుకుంటుందో ఎవరెగరు) రక రకాలు గా చెప్పకుంటుండేవారు. మహమ్మదు అనుచరులు కనబడ్డప్పుడు" ఆయిందోయ్ ఆయ్యింది మహాభక్తుడంటారుకదా మరో పెళ్లి కేసుకోవలసిన అవసరం వచ్చిందా! భక్తునికిపెండ్లి ఎందుకో! అంటూ ఎత్తుపోడుపు మాటలంటూ చప్పట్లుకొడుతూ కేకపెడుతూ వుండేవారు. భక్తులంటే పెండ్లిచేసుకోగూడదనే మాయాప్రపంచపు టూహ.

ప్రతికూలంగావున్న ప్రపంచానికి వెనక్కిచూడకుండా యధార్థంకొరకు పోవడం సంస్కర్తలసాత్తు. మహమ్మదు మరొక స్త్రీని పెండ్లిచేసుకొన్నాడు. ఆమెపేరు అయేష. కాలం గడిచి పోతుంది. మహమ్మదు మారిపోలేదు.

మహమ్మదు రోజుకు పదిసార్లుగా ఖడిజా! ఖడిజా! అంటూ ఆమె గుణగణాల్ని స్మరిస్తూ వుండేవాడు.

అయేష:- ఖడిజా అంటూ ఆట్టే కలవరిస్తూ వుంటారు. ఆమె నా కంటేను పవతిమా? భనిసరాలా? ఆని అడిగింది మహమ్మదును. (చాపమీద కూర్చోన్న మహమ్మదు చేత్తో గడ్డం దువ్వకొంటూవుంటే ఆమెకూడా ఆయన ప్రక్కనకూర్చొని చాపుకొనియున్న మహమ్మదు కాలి బొటనవ్రేలిగోరు తన చేతితోతీసి వేయడాన్ని ప్రయత్నిస్తూ.)

మహమ్మదు డెట్టివాడు? తల్లిగర్భములో నుండగానే తండ్రి జీవితాన్ని సరిపుచ్చాడు, పుట్టిన కొంతకాలంకు ఆధారంగావున్న తాతగారు కైలాసానికేగాడు. ఆరోయేట తల్లికూడా మరణించింది. నిరాధారుడు-పనివాడు-దాది పెంపకము. ఎడారివాసము.

సంకుచిత భావాలతో తనను దేశమే ప్రపంచమనుకొంటూ కాలభరంచేత నియంతగానుండి తన కిచ్చుడున్న గొప్పతనము తలంచుకొంటూ పూర్వము బానిసయగు తనతల్లిపేరు చెప్పకొనుటకు సిగ్గుపడి నట్టి హిట్టరుకాదు మహమ్మదు. లోకాన్ని ఆవరించుకొనే వికాల భావాలు కలవాడు. ప్రపంచములోనుండే అందరు తన సోదరులనియు కూలీ-నామేస్త్రీ రైతు-జమీందారు, పేద-భనికుడు, అజ్ఞాని-జ్ఞాని రూపి-కురూపి అను భేదాలుపాటింపకుండా ఒకేచోట ఏకీక్యరుని ధ్యానించు మాక్కుకోలే లోకోత్తర మహాభక్తవరేణ్యుడు మహమ్మదు. (అమాయకురాలగు తనభార్య ప్రశ్నలకు వారకంటిలో అయేషనుచూస్తూ దేన్నో యోచిస్తూంటే.)

అయేష:- ఖడిజా కేడుగురుబిడ్డలుకూడాను. మీకంటే ఇరవయ్యేళ్లు పెద్దది, ఏనుండీ అబిడంటే మీకంత ప్రేమేమిటి? పురుషులు క్రొత్తవస్తువులంటే ప్రయిలనిచెప్తారు. మీకంతా తిరుగు మరుగు (తురకపదతి)

మ:- (కాలు మడచి కాస్తజరిగి) అయోషావీపుపై చేతి నో తట్టి, తలపై చేతి నో నిమురుతూ) అయోషా. ఆ మా య కు రాలవు - జరిగిపోయిన విషయాల్ని మరీమరీస్మరించుకోడం, వల్ల జరుగబోయే విషయాలకు ఆయిద్దాయం బలం ఫలం ఎక్కువైతోంది. నీమీద నాకు ప్రేమలేనిదే నీన్నెల్లానే వివాహమాడితిని? నాప్రేమకు నిమోన్నతములు. నికృష్ట ఉత్కృష్టతలు, భూతభవిష్యత్తులు, రూపారూపములు, దరిద్రమా, కష్టాలు ప్రజాం దోళనాలు అడ్డురాలేదు. నాకేగాదు, పునీత ప్రేమికుల కండరకు నట్టే. నేను ఖడిజాను స్మరిస్తూన్నానంటావా? నిజమే ఆబిడనాకు అని దేవత లోకములో నాకెవ్వరు ఆశ్రమమిచ్చింది. (ఉన్నతమైన భావాలు, వికాలమైన ఊహలు, పరోప కారశీలము గల్గియు దరిద్రు లగుటవలన ఎందరెందరు వాటికాహుతి యయ్యూ లోకము నకు తెలియకుండిగో గణనాతీతము) ఆగర్భ దరిద్రుడనై, అనాధుడనై తిరుగు నాకు తన హృదయమిచ్చి రమ్మంటూ ప్రేమాహ్వన మంపి నన్ను ధనవంతునిగా చేసింది లోకులంతా విధర్మితుర్రాల్లడు మతాంతరుడు అని పొక్కిపోసుకొంటూ ద్వేషిస్తూ చంపుటకు నైతము సమకడ్డాండే క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో నన్నామె వివాహంచేసుకుంది. నాధర్మాన్ని స్వీకరించి, నాప్రథమ శిష్యురాలై నా ఆశయాల్ని గ్రహించి దైర్యోత్సాహాలు పురిగొల్పేది.

నీ|| ఏ యమామృత ప్రేమ యీ యధమాంధుని కేతోడుగాగ పునీతమయ్యె. ఏనుడతి మధుర భాసురంబగు క్షీడ లాదర్భప్రాచుమై యలకచుండె. ఏ మానిని యచలధీ మార్ద్రితాకుటక యీచీకు నునము జితేంద్రమయ్యె. ఏ ప్రేయకుసుహృదయ మెలిమియో మనము కు ఆయమకే పూజనవరతము.

గీ|| నేతు మన సారబ్రతుకంత జీవమండ

అంటూ ఆలాగే నీలోనుకొన్ని సుగుణాలున్నాయి. నాటిని కూడా స్మరిస్తాననేటప్పటికీ (అయోషా మహమ్మదు పాదాలు పట్టుకొని) నాతర్వాత నాలంటి ఆమెను ఇంకొంతెను వివాహము చేసుకొంటారన్నా మాటేను అంది. (అంతలో ఎవ్వరో కొందరు వచ్చారు దేవుణ్ణిగురించి, మహమ్మదు ప్రచారంచేసే మతంగురించి సందేహాలు తీర్చుకోడానికి) మహమ్మదు మరొకొన్నిచాపలు తెచ్చి ఆచిన్న అరుగులుమీద చోటు చాలదని వేశేడు వాకిట్లో. అందరు కూర్చున్నారు ఏదో చర్చ జరిగింది.

(ఎంత దూరాన్నుంచి వస్తున్నారో తెలియదు ఒంటెలపై నిద్దురు. ఒంటెలమీద వర్తకుల సరకులు దిట్టంగా వున్నాయి. బోజన సామాను వుండే వుంటుంది. కొంచెం దూరంలో ఎడారి

మధ్యనున్న ఓయసీసుదగ్గరకు వెళ్లుచున్నారు విశ్రమించడాన్ని, కూలీలు మండే ఎండలో పనిచేసిపనిచేసి అలసి మధ్యాహ్నం ముం తల్లో నున్న గంజిత్రాగుటకు చెట్లనీడకు జేరడం మనస్సుకు తట్టింది. ఆయ రేబియసులను చూస్తే, పాపం! కావలసిన వంటసరకులను సమ కూర్చు కూలీలకు తిండిగంజి. వర్తక సరకులను సమకూర్చు ఆ రేబియసు లకు ఒంటె వాసము, ఎండబాధ గతి.

ఒకడు:-మహమ్మదు మహా భక్తుడే అనుకొంటూ, చాలా మంచి విష యాలు చెప్పతున్నాడురా! కాని పేదలదు స్థితి గురించి కూడా ఆలోచిస్తే చాలా బాగుండేది అని రెండోవా డెచ్చరించేడు, ఏమంటావ్ అంటూ ఆతనివంక చూస్తూ

రెండోవాడు:-(ఒంటెమీద అటుఇటు సర్దుకొంటూ) వాళ్లని నేను నమ్ముతూ. ఇల్లాగే వస్తుంటారు. కష్టపడి బ్రతకలేని వాళ్లు, ఏదైన తలపెట్టి ఆపజయము పొందినవాళ్లున్నూ. సరే నువ్వు చెప్పినట్లు భక్తుడనడానికి ఎల్లా చెల్లుతుందిరా? వాడి కంటే పెద్దదాన్ని పెళ్ళిచేసుకొన్నాడు పెళ్ళాం అన్నాడు. అంతలోకే మరొక స్నేహితుడి పెళ్ళాన్ని వుంచుకొన్నాడు. మరొకదాన్ని స్నేహితుడిమీద ప్రేమ వదలలేనని వంక చెట్టూ దాన్ని కూడా పెండ్లిచేసుకొన్నాడు. జంతుగొంతు లేక నలుగురి పెండ్లిచేసుకున్నా వాడేమో మహా భక్తుడని వాడిని పొగుడుతున్నావు. మానవసేవయే మాధవసేవ అంటూ అతిచే మతాధి కర్తలు మానవ ప్రేమ మరిచి దేశాన్ని కూలదోస్తున్నారు. తోడి మానవులను కష్టాలు పాలుచేస్తున్నారు. సహజమగు మానవ ప్రేమకు స్వస్తి చెప్పచున్నారు. పైకి ఎవరైనా చెప్పారు అందరూ తోడి సోదర్లయిన, నేనే కనక వాళ్ళందరి ఒక్క యేటుకు నరుకగల వాడనయితే మూలంతో నాశనం చేసి రక్షపాతం గావించనా! అంటూ నిష్పల్లగా ఫిరంగ మ్రోతల్లాగ ఆవేశంతో ఒక లెక్కరురిస్తాడు.

మొదటివాడు:-చాలా బాగా చెప్పావుకొని ఆవేశంతో కూడిన వుపన్యాసాలుహాస్సు అంటారు తెలిసిందా? మానవుడు సం పూర్ణుడు కాదు. మానవులతో నిండిన ప్రపంచం గూడా అల్లాంటిదే. లోపాలు కల్గినవాడు మానవుడు సామాన్యంగా

యంగయు గాలనుండి కూడా సకలం అలాగే నడుస్తోంది. దానికని మహమ్మదును దూషించడం ధర్మం కాదు. మహమ్మదు మహా ఉదారశీలుడు. యదార్థ హృదయుడు. ఏకీ శ్వరవాది. మహా భక్తుడు. ఆయన పెళ్ళి చేసుకొన్నాడంటే దిక్కులేనివారి దరిద్రం తీర్చుటకు కష్టాల్లోవున్న వార్ని కష్ట విముక్తులు గావించుటకు తనకుతప్పని సరియైనప్పడు, తనలాగ వివాహము చేసుకోనే వ్యక్తులూ తెగలూ తన భావికాలపు ప్రపంచము నాశనం అయేటప్పడు చేసుకోనేవాడు. ఆయన్నా విధంగా అంటే మన కండ్లు ప్రేలిపోతాయి. మస్లీ లాగ నెల కొకళ్ళి చేపట్టడం, గర్భం దాల్చగనే ప్రపంచ కష్టాలికి ఆహుతి చెయ్యడు.

మహమ్మదు ప్రేమ It is not birth but worth మనలాంటి బానిస నేలా ప్రేమించాడో బిడ్డలాగ చూశావా? ఆయన “వివాహములు విషయ వాంఛలకొరకే కాదు ధర్మ చింతనం కొరకనే వాడు. (యువతులను అనేక విధములగు అమానుష కార్యములకు లోబర్చుచు సకల బాపలు పెట్టునాడీ సిద్ధాంతములు దానికి ఎదురుపోటీ) దరిద్ర శ్రీలను ఎంతో ఆదరించుతూ నోరార మాట్లాడలేని ధర్మోప దేశకులుగ చేసాడు. ఎరుగవురా?

అల్లాహ్ అగ్బర్ — యొలై బోమా — God is great పరమేశ్వరుడు పరమోన్నతుడు అని బోధ చేసేవాడు తన్నందరు కొటడానికి వెళ్లే అనుచరులు పారిపోయారు. అల్లాహ్ అగ్బరంటూ ధైర్యంతో నిలబడ్డాడు. సరకబోయిన ఆయ్ బాను, మహ్మదు కార్ఖ' మీదబడి మతము స్వీకరించాడు. మొన్న చూడలేదురా! అని అల్లాహ్ అగ్బర్ — మహమ్మదుకు జమ్ ఆనే సరికి (రెండోవాడు కూడా వళ్లుమరిచి) నాకళ్లు తెరిచినయ్యిలే. నాకు తెలిసిందే కాదన్న మాట ప్రపంచంలో వుండేది. ఇతర్లను కొనే మాటలవల్ల మానవహృదయ పరివర్తన గురుంచ లేమన్నమాట ఆహా! తెలిసింది. అంటూ పళ్ళా త్రాపము పడుతూ మహమ్మదుకు జయ్! జయ్! జయ్! అనేసరికి ఒయాసీను చేరుకున్నారు. సామాను దింపుకుంటూ ఏదో చెప్పు కుంటున్నారు. తర్వాత విషయము తర్వాత.